

Na bedně stáli „naši“ hned třikrát

Dva zlatí a jeden stříbrný Řidič Vysočiny roku 2022. To jsou úspěchy motoristů ze Žďárska, kteří poslední dubnovou sobotu startovali při již 24. ročníku soutěže Jihlavských listů a tamní policejní školy.

■ Petr Klukan, Lenka Kopčáková

Dva zlatí a jeden stříbrný Řidič Vysočiny roku 2022. To jsou úspěchy motoristů ze Žďárska, kteří poslední dubnovou sobotu startovali při již 24. ročníku soutěže Jihlavských listů a tamní policejní školy.

Jihlavští partneři akcí založili před 26 lety. Postupně našla oblibu u soutěžících motoristů a stala se pro ně tradicí v počátku jarní sezóny.

Poslední dva roky však klání vysočinských řidičů zmarnil covid. O to víc se soutěžící těšili na letošní ročník. Jihlavské policejní škole se podařilo vytvořit zajímavou trať krajinou Třebíčska s ještě zajímavějšími disciplínami a vědomostními testy z místopisu.

Asi osmdesátikilometrová trať letos vedla přes Dalešice, Hrozatín, Budišov či Náměšť, místa spojená s historií, osobnostmi i filmem.

Za krásného slunečného dne vyrazila na trať asi stovka soutěžících. Jelo se ve třech kategoriích: v autech a velkých a malých motorkách. Posádky jednotlivých kategorií cestou plnily někdy odlišné, a jindy společné úkoly.

Nejzastoupenější byla kategorie aut. Na posádky čekalo devět úkolů, od tradičního manévrování, rychlostního slalomu, zdravotvědy nebo testů, až po dovednostní úkoly, kdy např. soutěžící museli poslepu sešroubovat různé velké matice a šrouby. Nechyběly ani dvě skryté kontroly – na použití blinkru a dodržení povolené rychlosti. Některé posádky potrápil vědomostní test o místech v soutěžní trati.

Ceny se udělovaly ve třech kategoriích a motoristé ze Žďárska stáli na stupních vítězů nejčastěji. Ostatně do našeho regionu v historii soutěže putovala nejedna cena pro vítěze.

Při letošním Řidiči Vysočiny 2022 zvítězil v kategorii velkých motorek **Jaroslav Miklík** ze Sázavy u Žďáru, v kategorii auta startovalo z našeho regionu přes 10 dvojic z celkových 38 soutěžních posádek. Zlato získala posádka **Aleš Janáček** (Vojnův Městec) a **Martin Sedláček** (Žďár n. S.). Na Žďársko mířilo i stříbro, které vybojovala posádka **Miroslav Škapa** a **Jan Kadlec** (oba Vysoké u Žďáru).

Další úspěchy posádek ze Žďárska:

8. Jindřich Rössler a Aneta Rösslerová (oba Nové Veselí)

9. Michal Antl (Žďár n. S.), **Tomáš Mokry** (Nové Veselí)

10. Jakub Glas a Vít Blaha (oba Nové Veselí)

12. Jirí Rössler (Nové Veselí), **Klára Flesarová** (Nížkov)

13. Tomáš Petlach (Žďár n. S.), **Marie Nováčková** (Nové Veselí)

20.-21. Michal Hobza, Lucie Veselá (oba Velká Losenice)

Nejvzdálenější posádka při Řidiči Vysočiny 2022 byla až ze severočeského Chomutova a skončila na 19. místě.

NA STUPNÍCH vítězů. Uprostřed zlatá posádka Aleše Janáčka a Martina Sedláčka a vlevo stříbrná posádka Miroslava Škapy a Jana Kadlece, obě ze Žďárska.

VÍTĚZ své kategorie Jaroslav Miklík s oblíbenou motorkou.

Foto: archiv JL a soukromý archiv

Sázka: Když je porazíme, koupí nám pizzu

■ 1. místo v kategorii AUTA

„Soutěž doporučujeme všem. Byl to dobře strávený den,“ hodnotí letošní vítězové kategorie auta, **řidič Aleš Janáček z Vojnova Městce a navigátor Martin Sedláček ze Žďáru n. S.**, kteří startovali ve voze Škoda Superb třetí generace.

Pan Aleš už jel v Řidiči Vysočiny několikrát, naposledy skončil předposlední. S novým navigátorem se stal v této nejobsazenější kategorii skokanem roku.

„Krásná trasa po pěkné krajině, disciplíny nám opravdu sedly,“ říká k soutěži. Trošku se zdrželi jen jednou, když asi o dvě stě metrů přešli odbočku. Nejtěžší pro ně byly vědomostní testy, hlavně ten z autoškoly a druhý o historii míst.

„Film Postřižiny jsme docela zvládli, ale potom ta další historie byla problém. Jinak jsme dostávali samé plusové body,“ ohlíží se řidič. Navigátor Martin chválí, že trať byla postavená hezky a v itinerářích se dalo dobře vyznat. Na společnou otázku, jací jsou podle nich čeští řidiči, oba se shodují, že snad ti nejhorší. „To, co na silnicích vidám, je doslova tragické. Najeđu ročně na 40 tisíc kilometrů a musím říct, že Češi jsou snad nejhorší řidiči, co jsem v Evropě zažil,“ říká Aleš Janáček.

■ 2. místo kategorie AUTA

Dvaadvacetiletý student VUT, řidič **Miroslav Škapa**, a o rok starší strojní zámečník, zde **navigátor Jan Kadlec**, přijeli z **Vysokého u Žďáru**. Spolu už soutěž jeli, ale na bedně ještě nestáli.

mapě před sebou. Hlídal jsem si kilometry a odbočky,“ vzpomíná.

Vybabuje se mu, že projížděl Hrozatín, kde se narodil Ludvík Svoboda, však na to také byla jedna vědomostní otázka.

Hned doma si řidič prostudoval trasu v klasické mapě a chce si ji znovu projet s manželkou. A pak už bude prostor na kochání se krajinou.

Těsně po soutěži Jaroslav Miklík při otázce na své povolání s hrdostí prohlásil, že pracuje na jednom z nejlepších městských úřadů v republice.

Nyní již řada čtenářů správně tuší, že Jaroslav Miklík je vedoucím žďárského odboru dopravy. Zkušební komisař řidičů a koordinátor BESIPu si tak při Řidiči Vysočiny mohl „utajeně“ vyzkoušet, jaké to je z druhé strany – být kontrolován a bodován.

Za nejtěžší disciplínu v soutěži považuje vědomostní test s časovým limitem odpovědi. Ve stresu prý nadělal zbytečné chyby. Treba u „přečtení“ údajů z pneumatiky.

Řidič Vysočiny 2022

„Ač tomu rozumím, tak když mi řekli, že musím rychle vyplňovat, tak než jsem si vzpomněl, co je šířka a co průměr pneumatiky...“ bylo po časovém limitu. Tam jsem získal nejméně bodů,“ lituje. Vědomostní test s otázkami k filmu Postřižiny zvládl obstojně. „Ale při místopisné otázce jak je vysoká korouhvička v nějakém kostele, to jsem samozřejmě nevěděl a tipoval,“ říká.

Soutěž má podle něho určitě smysl, protože řidiči si osvěží znalosti a při jízdě zručnosti si otestují své schopnosti.

„Věděl jsem, že jsou dvě skryté kontroly, snažil jsem se jet opravdu podle pravidel. První bylo měření rychlosti a druhá kontrola sledovala, zda dáváme znamení o změně směru jízdy při odbočování na křižovatce, i když pokračujeme po hlavní pozemní komunikaci,“ popisuje. Právě na tom někteří soutěžící utrhli trestné body.

Opakovaný úspěch motoristů ze Žďárska v soutěži Řidič Vysočiny Jaroslav Miklík s úsměvem komentuje: „Zřejmě dobrá oblast, kde se líhnou kvalitní řidiči.“

Příští rok by se jubilejního 25. Řidiče Vysočiny rád zúčastnil. Mohl by soutěžit pohodlněji v autě, ale on tvrdí, že na motorce je to dobrodružnější. Je také zvyklý. Motocykl byl pro Jaroslava Miklíka od mládí nutným „přibližovadlem“ do školy a zaměstnání, nyní se rád při jízdě kochá krajinou.

Od roku 1981, kdy si udělal první „řidičák“ na malý motocykl, vystřídal několik strojů, od Pionýra 21, Čezety 175, Stadionu po velkou motorku šestistovku.

„Tu jsem si pořídil v roce 2014, ale brzy mi bylo jasné, že to pro mě moc není. Dnešní šestistovky dokážou jet dvoustakilometrovou rychlostí a já se na tom báš, zejména při klopení zatáček,“ říká. Tak motorku prodal s úmyslem, že bude stačit skútr. Po třech letech ale změnil názor. Skútr opravdu nestačí. Zvolil opět motorku, ale o trochu slabší. „Je to pětistovka a má 36 kW. Je pro mě ideální. Yamaha XV 500 je taková ‚babička‘, ale na moje kochačky krajinou stačí. Je to spolehlivý stroj, nic se na něm nepokazí a všude mne doveze,“ chválí si motorkář.

Oči jsem měl pořád na slepé mapě

■ 1. místo kategorie MOTORKY NAD 125 CM

Vítěz kategorie **Jaroslav Miklík ze Sázavy u Žďáru** zprávu o tom, že JL po dvouleté odmlce pořádají Řidiče Vysočiny objevil ve Žďárských novinách. „Jsem ze Sázavy, kam ŽN do schránky nechodí. Každý měsíc je ale sleduji na netu. A když na mě vyskočila zpráva o soutěži, řekl jsem si, proč to nezkusit,“ ohlíží se řidič narozený v roce 1966. Motorka je jeho vášní již 41 let. A chtěl také poměřit síly s věkově mladší kategorií. Jaroslav Miklík jel na 34 let staré Yamaze XV 500.

„Soutěž to byla perfektní, akorát mám problém, že si nedokážu vybavit krajinu, protože jsem měl oči neustále na slepé